

Tekenen in de Tijd 42

10-16 mei 2020

Op Moederdag schrijft Erik Borgman over Gods huis waar iedereen thuis is, over Maria als luisterende en liefdevolle Moeder die anderen tot luisteren en liefde aansteekt, en over Moeder aarde. Het Midden-Oosten komt ter sprake als moederland van het christendom.

Zondag 10 mei 2020 is Moederdag. In het intentieboek in de Mariakapel stond een prachtige notitie. Iemand schreef te bidden voor alle moeders, om uithoudingsvermogen en om daadkracht, maar ook voor iedereen die graag moeder had willen worden of zou willen zijn. Ook gemis vraagt draagkracht. In deze coronatijd is het me vaker opgevallen hoezeer mensen oog hebben voor wat anderen moeite kost en waar ze moeite mee hebben. Ik mocht in de online-viering iets zeggen over de uitspraak van Jezus dat in het huis van God zijn Vader vele verblijfplaatsen zijn. Iedereen is er helemaal welkom, wordt er waarachtig gezien en vindt zo de vrijheid om niet alleen te doen wat zij of hij kan, maar zelfs wat hij of zij niet kan. Zo ontvangen en geven we vrijheid. Maria belichaamt niet alleen het vermogen om met compassie te luisteren en het in haar hart te bewaren, maar wekt dit vermogen klaarblijkelijk ook bij degenen die bij haar een kaarsje komen opsteken.

Aan het einde van komende week, op zaterdag 16 mei, begint de *Laudato si'*-week. Die duurt tot het weekend daarop. Zondag 24 mei is het vijf jaar geleden dat paus Franciscus zijn baanbrekende encycliek *Laudato si'* uitbracht, 'over de zorg voor ons gemeenschappelijk huis.' De *Laudato si'*-week is erop gericht dat wij ons onze dankbaarheid te binnen brengen voor onze moeder Aarde. Uit haar komen wij voort. Door haar worden wij gevoed. Zij beschut ons. Zij inspireert ons met haar schoonheid en daagt ons uit met haar weerbarstigheid. Uiteindelijk keren we in haar schoot terug. Ook de aarde is bedoeld als een huis met vele verblijfplaatsen voor een onafzienbaar en overvloedig aantal schepselen die allemaal omwille van zichzelf waardevol en goed zijn. De schepselen zijn geroepen elkaar een thuis te bieden: zo maakt de encycliek van paus Franciscus duidelijk. Hopelijk realiseren wij ons door de coronacrisis weer enigszins hoe belangrijk het kan zijn soms even niets te doen. Volgens de Bijbel voltooide God zijn schepping door te rusten en het geschapene de ruimte te geven het bestaan te ontvouwen en tot bloei te komen. Wij mensen krijgen ruimte als wij de andere schepselen de ruimte geven, niet als we ze zonder terughoudendheid proberen te onderwerpen aan onze behoeften. De *Laudato si'*-week is bedoeld om te bemediteren en te bedenken wat dit zou kunnen betekenen, en daarnaar te handelen.

Zondag 10 mei was het ook nog zondag van de Oosterse kerken. Tijdens de eucharistieviering op de televisie zong de Syrische musicus Anass Habib onder meer het Onzevader en het Weesgegroet in het Aramees, de taal die Jezus gesproken heeft. De melodieën gaan terug op de muziek in de eerste eeuwen van het christendom. Zo wordt hoorbaar dat het Midden-Oosten, waar de christenen een heel kleine minderheid zijn, de bakermat is van de kerk. Misschien staan de christenen in landen als Syrië vanwege hun marginale positie wel heel dicht bij de eerste generaties christenen. Zij stellen zich niet de vraag hoever hun macht reikt of in hoeverre zij invloed hebben. Zij vierten en getuigen van het leven dat zij dankzij Jezus' boodschap ontvangen. Anass Habib, die nu in ons land woont, concerten geeft en enkele keren optrad in het programma Vrije Geluiden, sprak over de muziek

die hij zondag zong en de betekenis die deze heeft in het geloofsgesprek voorafgaand aan de eucharistieviering. Het is terug te zien en te horen bij [KRO-NCRV](#), Habib komt aan het woord op 10:23 en zingt het Aramese Weesgegroet vanaf 12:42.

Erik Borgman, lekenDominicaan
voorzitter van de Programmaraad van het Huis van Dominicus